

"Els braços per a la
convivència i els punys
tancats per a l'acció"

Companys i Negrín han arribat, aquest matí, a Madrid

ELS DOS PRESIDENTS HAN VISITAT ELS FRONTS DE LA CAPITAL

EXPECTACIO PELS PARLAMENTS DEL PRESIDENT DE LA GENERALITAT I DEL CAP DEL GOVERN

NEGRÍN

Tota l'expectació en els medis polítics de Catalunya està posada en els parlaments que avui pronunciaran, des de Madrid, el President de la Generalitat i el cap del Govern de la República. Hem dit tota l'expectació de Catalunya, i millor hauríem de dir, de tot Espanya i de tot el món.

S'han llançat tantes referències tendencioses — Espanya i a l'estranger — que en donar compte les agències i els corresponents de premsa de la visita cordialíssima del President Companys a València, i dels parlaments que avui els dos més destacats personatges de la política espanyola faran des del micròfon de Madrid, arreu ha desvetllat interès inusitat conèixer l'abast polític de les paraules que recorrent l'espai de tots els països.

Per a l'Espanya republicana — potser més de les que no pronuncien — les paraules que avui pronunciaran Companys i Negrín, poden tenir una gran transcendència històrica. D'aquestes entrevistes ha de sortir-ne enfortida la causa que defensem.

Aquesta és l'opinió recollida avui a la Generalitat, en pulsar l'estat d'opinió política d'algunes personalitats d'alt relleu polític.

COMPANYS

Aquesta nit, a dos quarts d'onze, el Cap del Govern de la República, senyor Negrín, i el President de la Generalitat, senyor Companys, s'adreçaran per ràdio a tots els pobles hispànics.

Madrid, 22. — Aquesta matinalada han arribat a Madrid, procedents de València, el Cap del Govern, doctor Negrín, i el President de la Generalitat de Catalunya, senyor Companys.

Acompanyen el senyor Companys, en aquest viatge, els consellers de la Generalitat senyors Pi i Sunyer, Comorera i Sbert; el secretari particular del senyor Companys i el cap d'Ordre Públic de Barcelona.

Ambdós presidents i el seguit s'han traslladat immediatament a un modern hotel que s'ha disposat com a residència especial del senyor Companys, mentre duri la seva estada a la capital de la República.

Ambdós presidents han estat començant aquest matí pel Cap de l'Exèrcit del Centre, general Maia, acompanyat pel Cap d'E.M. del mateix Exèrcit, ex-president de les Corts, Besteiro; alcalde de Madrid, Rafael Henche, acompanyat del primer tinent d'alcalde; el governador civil; president i fiscal de l'Audiència; Cap del Registre Civil; cap de Divisió; Alvar, de l'Executiva Socialista; Inspector de la Comissaria del Centre; Rector de la Universitat de Madrid, acompanyat del Degà de la Facultat de Medicina; Comissari general de Policia i Delegat d'Hisenda.

El senyor Companys ha manifestat la seva complença per trobar-se novament a Madrid, ciutat a la qual tant estima, i s'ha lamentat davant els informadors que el matí gris i plujós li impedisca recórrer la població, com era el seu desig.

També ha exposat la seva profunda i sincera admiració davant l'heroisme de la capital de la República, per la seva defensa contra els invasors.

Ambdós Presidents, després de rebre les personalitats que han acudit a complimentar-los, han recorregut alguns llocs del front de Madrid, acompanyats de l'alt comandament militar i persones del seu seguit.

El senyor Companys rebra els representants de la premsa de Madrid, a la residència oficial on es troba, a darrera hora de la tarda d'avui.

Aquesta nit, a dos quarts d'onze, parlaran per ràdio els dos Presidents.

El desembarcament de troops italianes a Es- panya i la situació del Nord la fan urgent

París, 22. — El diputat comunista del Sena, Gabriel Perli, sotspresident de la Comissió de A. E. de la Cambra, ha escrit al president Lister per tal de demanar-li que es convoqui dita Comissió abans de l'obertura de la Cambra. Però estima que el desembarcament de tropes italianes a Espanya i la situació general, després de les operacions al Nord, fan que la convocatòria hagi d'ésser urgent.

Les bombes nipones sembren la mort a la terra xinesa

Londres, 22. — Comuniquen a l'agència Reuters que uns avions japonesos han bombardejat vigorosament les fàbriques de productes químics de Yügli, la qual cosa determina un incendi. Igualment es bombardeja Tangyang i Tchangshu, a l'est de la capital, i l'obrador situat a l'exterior de la porta Sud-Est i l'estació de Puko. El comunicat oficial xinès relata que trenta-quatre avions que participaren en el raid volaren a molta alçada i no pogueren ésser assolits per les bateries antiaèries.

Els informadors japonesos comencen a desmentir les informacions xineses, que anuncien les desfilades japoneses de Shantung. S'afirma que és qüestió de dies una enèrgica ofensiva japonesa al llarg del ferrocarril de Tientsin a Peking, per tal d'arribar fins al riu Groc.

Segons alguns observadors japonesos, potser l'ofensiva s'ha reinitiat per les negociacions en curs. Afirmeu alguns que els japonesos han fet ofertes al general Han-Fu-Chu, governador de Chantung, per les quals es demana la seva cooperació per tal d'evitar les noves hostilitats a la província.

matí a la redacció i tallers del periòdic britànic «Peiping and Tientsin Times». S'afirma que un avió aliat intentà bombardejar l'aeroport i que una descàrrega d'antiàeri va causar a la concessió britànica. Les autoritats japoneses refusen fer declaracions.

«Nosaltres, els flamencs,
no volem ésser carn de
canó per a França...»

EL SENYOR BORGINOR NO
ES RECORDA DEL 1914...

Brussel·les, 22. — L'antagonisme i la valona, a Bèlgica, es revela una vegada més amb motiu dels debats que es produeixen a la Cambra sobre la declaració alemanya de data 13 d'octubre, garantint la inviolabilitat del territori belga. El diputat Truffaut, al·legant la seva doble qualitat de való i socialista, critica durament l'acord germano-belga i digué que els valons no tenien confiança en la política del ministre de Negociis estrangers, Spaak, per ésser flamenc. El diputat nacionalista flamenc Borginor desitja saber si es podia comptar —davant l'amenaça de França— amb la lleialtat de la Cambra dels valons. Interromput per un diputat való que li cridava que encara els flamencs no eren amos de Bèlgica, Borginor contestà que els flamencs no volien retrocedir al munt de Negociis estrangers, preguntant si amb l'anterior declaració s'acabava l'època dels acords militars i si la independència de Bèlgica es mantenia amb igual imparcialitat contra França que contra Alemanya.

El diputat catòlic Carton de Wiart exposà el punt de vista que la lleialtat de Bèlgica solucionaria els problemes de la defensa nacional, amb la col·laboració dels Estats Majors dels països veïns.

Spaak digué que s'havia expressat amb tota claredat respecte a l'abast de les declaracions alemanyes. Interessos generals de la nació i no qüestions de detall, digué, són els que fan de Bèlgica una gran força moral.

Els portuaris de Marsella es neguen a descarregar un vaixell japonès

«Quan es farà el mateix amb els italians i els alemanys?»

Marsella, 22. — En senyal de protesta contra la política del Japó, els obrers del port es neguen a descarregar el vaixell japonès «Kasima Maru». Actualment es fan gestions per les autoritats per tal d'arreglar aquest incident, sense que se sapiguin els resultats.

A Liban la situació és considerada greu

Jerusalem, 22. — A Bagdad es celebrarà a principis de desembre un gran congrés de joves turcs arabs per tal de fundar el partit únic pan-àrab. Els aldarulls de Palestina s'han esdevinguts menys importants a la regió veïna de Liban, on es considera la situació més greu. El dijous ocorregué un seguit d'incident en una oficina d'un candidat, en el qual fou ferit de gravetat un arabi.

HUMORISME, ENMIG DE LA TRAGEDIA?

Es amb un cert estupor que els republicans espanyols llegeixen les informacions que fan referència a l'actuació del Comitè de "no intervenció", així com els discursos que ahir es pronunciaren a la Cambra dels Comuns anglesa.

La qüestió espanyola, vista des de Londres, és una discussió acadèmica. Mr. Eden s'hi ha fet famós. Les seves filigranes de pensament i de paraula segurament seran posades com a models d'estudi a les futures generacions de política britànica.

Però, des d'aquesta turmentada península ibèrica en la qual vivim, tot el que hom discuteix a Londres, al Comitè i als Comuns, ens semblen bizantinismes.

Reconeixement de la bel·ligerància? Però, si de fet, que en fa de temps que li ha estat reconeguda! Li ha estat reco-

neguda per Itàlia i per Alemanya, que han prestat al cap rebel un ajut que va més enllà de la simpatia i que es confon amb l'aliança. I les altres nacions han donat bel·ligerància a aquest reconeixement clandestí de bel·ligerància, en no sortir al pas de la intervenció germano-italiana, algrat posseir un pacte en el qual Itàlia i Alemanya es comprometien formalment a inhibir-se de la lluita espanyola.

Però, les potències feixistes no en tenen prou amb aquest reconeixement de fet, i ara estan plantejant un reconeixement de dret. I la gravetat del cas està en el fet que França i Anglaterra, de reculada en reculada, estan disposades a acordar aquest reconeixement. ¿Què volen dir, sinó, aquestes paraules d'Eden: "Anglaterra no reconeixrà Franco, immediatament"? Volen dir que

així que Itàlia hagi fet alguna promesa, purament verbal, rebel·lent a la retirada de voluntaris, el reconeixement de bel·ligerància vindrà de seguida.

I la retirada simbòlica o proporcional de voluntaris? Ahir, a la Cambra anglesa, Neville Chamberlain indicà la xifra de 5.000 combatents estrangers a retirar per banda. Francament, el cap del Govern anglès deu ésser un humorista. Potser un humorista involuntari, donat el seu aspecte trist, però quan tothom sap que els homes que Mussolini ha tramès a Espanya sumen bastantes desenes de milers, satisfer-se amb la retirada de 5.000 voluntaris, és pura broma.

També ahir, a la Cambra dels Comuns es parlà molt de la seguretat de les comunicacions imperials a la Mediterrània. Eden assegurà que el Govern anglès no restarà indiferent quan vegi els seus interessos amenaçats.

Què espera Anglaterra per a almar-se?

Mentrestant, el poble espanyol sofreix en la seva carn viva les agressions italo-germanes, perpetrades amb la tolerància —és el mot més lleuger— de les democràcies franceses i angleses. I el seu dolor, tant o més que pels revessos momentanis que pugui sofrir en la lluita, ve del fet de veure que ja no pot posar ni una mica d'esperança en els sistemes de garantia de la pau universal, i de presenciar com la política de "gangster" del feixisme s'imposa pel damunt de les vacil·lacions democràtiques.

RETORN AL SEU PAIS

Ankara, 22. — Ha retornat a Grècia, via Estambul, el cap del Govern grec, Metaxas.

Astúries!

FRANÇA està disposada a complir amb els seus deures humanitaris; espera les decisions de Londres

El filo-feixista lord Halifax està molt satisfet del "valor psicològic de l'acord sobre retirada simbòlica" dels voluntaris

Londres, 22. — Ahir tingué lloc la reobertura de la Cambra dels Lords. Es discutí la situació internacional. El sotsecretari parlamentari en Afers exteriors, Lord Plymouth, obrí la discussió amb un discurs semblant al pronunciat per Mr. Eden a la Cambra dels Comuns. El laborista Lord Sbeu acusa el Japó de voler subjugar Xina. El laborista Lord Staboltz fa un elogi dels combatents asturians i afirma que la intenció de Franco és sacrificar-los. Demana al Govern anglès que els salvi del desastre i l'assassinat. La Marina anglesa hauria d'ajudar a l'evacuació dels combatents. L'orador creu saber que el Govern francès està disposat a complir amb els seus deures humanitaris, però espera les decisions de Londres.

Resumint els debats, Lord Halifax, lord president del Consell, destaca el valor psicològic de l'acord de dimicre al Sot-comitè amb la retirada simbòlica de voluntaris. A propòsit de l'evacuació d'Astúries, declara que Anglaterra i França actuaran conjuntament. Diu que no s'han rebut informes sobre l'actitud de Franco, al qual s'han fet indicacions.

Amb referència a les reaccions anglo-italianes, diu que l'atmosfera evolucionava favorablement. A propòsit de l'Extrem Orient, espera que el Japó estigui representat a la Conferència de Brussel·les.

Catalunya i Espanya

A «La Dépêche», de Tolosa, arribada avui a Barcelona, Henry Cazals publica un interessantíssim comentari sobre l'aportació de Catalunya a la guerra contra el feixisme.

D'aquest comentari n'extraiem els paràgrafs següents: «Dues-centes vintanta-tres fàbriques de guerra han estat muntades en un any per a proveir de fusells, fusells-metralladors, cartutjos, granades, bombes, tancs i avions l'Exèrcit de la República. Catalunya ha realitzat en sis mesos el que Anglaterra, gran nació industrial, duge a terme, amb més temps, durant la guerra del 1914. Cal llegir el llibre de Lloyd George per a conèixer-se'n. Una xifra donant una idea de l'esforç de producció efectuat: De les fàbriques catalanes han sortit ja més de noranta milions de cartutjos d'un sol calibre. Aquesta indústria improvisada, gràcies a la qual l'Exèrcit del Poble, també improvisat, ha passat de la resistència a l'ofensiva, està centralitzada. El pla de producció racional és nacional.

Tothom sap sense que hi hagi necessitat d'insistir-hi, que és Catalunya, immensa i fèrtil, la qual forneix una bona part dels productes necessaris a la vida de l'Espanya superpoblada. Solament Barcelona té cura de la manutenció de 750.000 refugiats. Cal que es sàpiga que allà on un espanyol pateixi jam tindrà un català al seu costat per a partir amb ell un bocí de pa.»

EL QUE VOLDRIEN ALGUNS DIPLOMATICS

La Itàlia gerdarme o el nou joc del policia i el lladre (De «La Lumière»)

A MIG OCTUBRE

Mapa de la situació militar a la Xina del Nord: la ratlla negra indica el front i el puntillat el terreny ocupat pels nipons.

«França no guanyarà res si no adopta una actitud de fermesa», ha declarat el ministre de Colònies

Crida als pre-sumptes inútils

Els individus que pertanyen a les lleves del 1936 al 1938, ambdues inclusivament, que estiguin pendents de revisió pel Tribunal Militar num. 1 que tinguin instruit expedient d'inutilitat i que no hagin pogut ingressar a l'Armada Militar num. 2 (Antic Hospital Militar de Carabanchel), per manca de llocs disponibles, hauran de presentar-se a l'esmentat Hospital els dies 1 i 2 hores que a continuació s'esmenten, amb el ben entès que l'individu que no es presenti a la data assenyalada no serà cridat novament i incorrerà a les corresponents sancions.

Dimecres, dia 24, a dos quarts de deu del matí. Els compresos al dia 24 de juliol.

Dissabte, dia 26, a dos quarts de deu del matí. Els compresos al dia 26 de juliol.

Dilluns, dia 28, a dos quarts de deu del matí. Els compresos al dia 28 de juliol.

Dimecres, dia 30, a dos quarts de deu del matí. Els compresos al dia 30 de juliol.

Divendres, dia 1 d'agost, a dos quarts de deu del matí. Els compresos al dia 1 d'agost.

Dissabte, dia 2, a dos quarts de deu del matí. Els compresos al dia 2 d'agost.

Dilluns, dia 4, a dos quarts de deu del matí. Els compresos al dia 4 d'agost.

Dimecres, dia 6, a dos quarts de deu del matí. Els compresos al dia 6 d'agost.

Divendres, dia 8, a dos quarts de deu del matí. Els compresos al dia 8 d'agost.

Dissabte, dia 9, a dos quarts de deu del matí. Els compresos al dia 9 d'agost.

Dilluns, dia 11, a dos quarts de deu del matí. Els compresos al dia 11 d'agost.

Dimecres, dia 13, a dos quarts de deu del matí. Els compresos al dia 13 d'agost.

Divendres, dia 15, a dos quarts de deu del matí. Els compresos al dia 15 d'agost.

Dissabte, dia 16, a dos quarts de deu del matí. Els compresos al dia 16 d'agost.

Dilluns, dia 18, a dos quarts de deu del matí. Els compresos al dia 18 d'agost.

Dimecres, dia 20, a dos quarts de deu del matí. Els compresos al dia 20 d'agost.

Divendres, dia 22, a dos quarts de deu del matí. Els compresos al dia 22 d'agost.

Dissabte, dia 23, a dos quarts de deu del matí. Els compresos al dia 23 d'agost.

Dilluns, dia 25, a dos quarts de deu del matí. Els compresos al dia 25 d'agost.

Dimecres, dia 27, a dos quarts de deu del matí. Els compresos al dia 27 d'agost.

Divendres, dia 29, a dos quarts de deu del matí. Els compresos al dia 29 d'agost.

Dissabte, dia 30, a dos quarts de deu del matí. Els compresos al dia 30 d'agost.

Dilluns, dia 1 d'setembre, a dos quarts de deu del matí. Els compresos al dia 1 d'setembre.

Els perills que resultarien d'una acció concertada per "dues grans potències" a la frontera dels Pirineus

Valence (Drome), 22. — Marius Moutet, ministre de Colònies, després d'un banquet ofert amb motiu de la seva reelecció en el Consell general de Drome, pronuncià un discurs en el qual digué que l'any passat fou vivament criticat per haver assenyalat els perills que resultarien d'una acció concertada per dues grans potències a la frontera dels Pirineus.

«Avui, però, tothom reconeix la gravetat del problema, admet els nostres aliats, a vegades lents a adoptar els punts de vista francesos. En les actuals circumstàncies no hem de deixar-nos absorbir per sentiments partidistes quan es tracta de problemes internacionals.

Hem de mantenir el nostre respecte a la paraula donada, considerant que la lleialtat ha de presidir les nostres relacions internacionals. França no guanyarà res si no adopta una actitud de fermesa. La prova està en el fet que sempre que complex un acte de fermesa veiem que és l'actitud que més serveix els interessos del país. Es precis evitar la guerra, però les concessions perpetues no l'evitaran. Es precis que en les reunions internacionals se senti que tenim el país rera nostre i que som capaços de romandre a les nostres posicions.»

L'artilleria republicana ha inutilitzat dos canons antitancs a l'Hospital militar de Carabanchel

Madrid, 22. — Continua el mal temps i amb el mal temps la inactivitat als fronts propers a Madrid. Sols han fet oír la seva veu els canons, els quals han dirigit els seus projectils com de costum sobre el camp de la població.

Al sector de Carabanchel les nostres peces intervingueren efectivament en la consecució d'un objectiu de gran importància militar. Des de fa dos dies, el comandament rebel havia col·locat dos canons antitancs en el que fou hospital militar de Carabanchel. Les seves boques eren ocultes per xapes de metall que eren aixecades en el moment de fer els disparos. Aquestes peces venien castigant durament les nostres posicions del sector en cooperació amb els morters que tan prodigament han dotat les nacions feixistes l'exèrcit de Franco.

Un cop localitzat l'emplaçament d'aquests canons els caps republicans del sector disposaren en la col·locació de diverses peces d'artilleria

de l'1165 i a l'ahir a la tarda, quan les peces feixistes començaren la seva mortífera tasca, els nostres canons obriren foc rasant sobre d'ells. El primer dispar, magníficament dirigit, encertà a fer blanc en una de les boques en el moment de disparar, quedant inutilitzada la peça i probablement ferits els seus servidors. A continuació foren llançats alguns centenars de projectils sobre l'edifici de l'hospital, aconseguint-se inutilitzar l'altra peça antitanc i destrossar totalment un dels pavellons.

L'inesperat i eficaç del nostre atac sembrà el pànic entre les forces que ocupaven l'hospital i que fugiren a la desbandada perseguits pel foc de les nostres metralladores.

Sens dubte, com a represàlia a aquesta operació afortunada, els canons de Franco sotmetran a la població civil de Madrid a un intens bombardeig, que durà més d'una hora, i que, com sempre, causà víctimes innocents i destruccions en els edificis.

Una emissió d'Obligacions del Deute del Tresor per la quantitat de 290 milions de pessetes

Nomenament de magistrats del Tribunal Suprem

València, 22. — La «Gaceta» publica, entre altres les disposicions següents:

JUSTICIA. — Decreta pel qual es declara dissolta la Junta de Govern del Col·legi d'Advocats de Madrid, així com també les Comissions Executives designades amb caràcter extraordinari per ordre del primer de desembre darrer i nomena amb caràcter provisional, fins que es pugui renovar reglamentàriament per autrugi, una nova Junta amb plens drets i obligacions que determinen els seus Estatuts, la qual restarà constituïda pels col·legiats següents:

Degà, Josep Puig d'Aspre; Secretari, Nicolau Pérez Serrano; Tresorer, Manuel Mendoza Martínez; diputats, Llorenç Barrio Morilla, Manuel García Rodríguez, Eugeni Elícega Gasset, Josep García Mateo, Pere Alvarez Osuna, Pere Díaz Samà, Isidre Llorca Jamar, Lluís Espinosa Ribas i Ferran Vela Crespo.

Les emissions artístiques de la Direcció General de Radiodifusió

La Direcció General de Radiodifusió, seguint la seva tasca de millorament dels programes que radien les emissores de Catalunya, a més dels grans Concerts de l'Orquestra Simfònica Catalana, ha organitzat unes emissions de música d'orquestra a càrrec de l'eminent professor i organista J. Sunyé i Sintes, i d'unes selectes audicions del Teatre de Corda de Barcelona.

Cada diumenge, doncs, a les nou del matí, a partir del dia 24, s'organitzaran les actuacions de l'Orquestra Simfònica Catalana, el qual donarà la primera sessió de l'audició íntegra dels Quatre Quatre de Beethoven.

Totes aquestes actuacions seran radiades per les emissores catalanes.

Després, a les sis de la tarda, es donarà, al Palau de la Música Catalana, el primer concert a càrrec de l'Orquestra Simfònica Catalana, sota la direcció de Josep Fontbarat. El programa és el següent:

PRIMERA PART
SINFONIA SIMFONIA (Beethoven)
I. Poco sostenuto. Vivace.
II. Allegretto.
III. Presto.
IV. Allegro con brio.

SEGONA PART
LESBIANA, obertura (Bizet)
WILLIAM TELL, obertura (Rossini)
LES MESTRES CANTAIRES, obertura (Wagner)

ANTONIO IXIKI-ALAI
Avui nit, a les deu:
I. AURORA
II. ALEGRIA-LULLA
III. ALEGRIA-LULLA
IV. ALEGRIA-LULLA

FRONTI NOVELTATS
Demà, tarda a les quatre:
I. A OISTELLA
II. A OISTELLA
III. A OISTELLA
IV. A OISTELLA

Per als concursants a les places de mestre inferior de la Generalitat

El Tribunal del Concurs que ha de fallar la provisió de places de mestre inferior de la Generalitat, fa avinent als aspirants compresos als apartats B, C i D, de la norma quarta, article primer del Decret del 6 de setembre últim, és a dir, als mestres titulars que exerceixen o hagin exercit, sol·licitants que hagin aprovat almenys tres cursos del Magisteri, i sol·licitants amb títols universitaris, d'escoles tècniques superiors o batxillers, i als quals no sigui factible assistir a les proves que els proposis dissabte i diumenge tindran lloc a Barcelona, que el dilluns, dia 25, a les deu del matí, el Tribunal es constituïrà a la sala d'actes del Grup Escolar Vives Tarradell, i a l'objecte de donar facilitats als concursants, es celebraran les proves anteriorment esmentades.

EL JAPO REFUSA?

Toquio, 22. — «Asahi» anuncia que en el consell de ministres celebrat avui, el govern ha rebut la invitació per assistir a la Conferència de les Nou Potències, encara que oficialment prengui acord el 26 d'octubre.

Toquio, 22. — Segons el periòdic «Asahi», el text de la resposta ja pensada a la invitació per a participar en la Conferència de les Nou Potències serà sotmès al consell de ministres que es celebrarà el 26 d'octubre, per a una decisió final.

El ministre de N. E. substarà en la resposta els terminis existents en la Conferència i els treballs previs de Ginebra i la impossibilitat per al Japó de participar a la Conferència.

ESPIES A LA U. R. S. S.

Moscou, 22. — De l'Agència Tass rebem el comunicat següent:

A darrers de juny passat el Comissariat de l'Interior va rebre l'advertiment d'haver-se introduït a la U. R. S. S., un espià amb passaport fals.

El passaport era a nom del sub Max Sheld i un altre a nom de Josep Lessu i es proposaven portar a terme actes d'espionatge.

ELS SUDEKS S'ORGANITZEN... A ALEMANYA

Praga, 22. — Segons informacions de font generalment ben informada arribades a Praga, ha estat creada recentment una brigada sudeta semblant a la Brigada Austríaca.

La brigada sudeta ha estat creada a Saxa i consta d'uns 3.000 homes. El seu quarter general és Dresde i el seu cap un individu anomenat Bierle.

NOMENAMENT RATIFICAT

Moscou, 22. — L'Agència Tass, ens comunica:

El Comitè Central Executiu de la U. R. S. S. ha ratificat el nomenament de Valeri Majlakov, com a vicepresident del Consell de Comissaris del Poble i president de la Comissió de plans de l'Estat.

VAN A APRENDRE A SALLAMANCA?

Berlin, 22. Vuit caps de les joventuts autèntiques marxistes avui cap a l'Espanya franquista en visita oficial, invitats pels de Salamanca. Com es recordarà 114 caps de les «Sagetes espanyoles» estigueren a Alemanya el setembre.

A L'AVIACIO ITALIANA EL SERVEI SERA OBLIGATORI

Roma, 22. — Ha estat aprovat un decret en el consell de ministres pel qual s'introdueix en endavant el servei militar obligatori en l'aviació italiana.

UN DIARI DE LA NIT PENYORAT

El Delegat d'Ordre Públic a Catalunya ha comunicat aquest migdia als periodistes que rebran l'acord adoptat anteriorment relatiu a la prohibició de celebrar tota mena d'actes públics de caràcter polític.

Jordi VI pronuncia el discurs del Tron

Londres, 22. — Amb el ceremonial de costum, el rei ha llegit aquest matí el discurs del Tron.

S'ha referit a tots els problemes que requereixen l'atenció de l'Imperi. Després de declarar que manté relacions pacífiques amb tots els Estats, diu, referint-se a Espanya: «Des de fa un any seguim amb atenció els esforços que es fan per a evitar que el conflicte d'Espanya s'estengui. Recentment hem pogut

COMPANYNS A MADRID

"Vull conèixer personalment l'heroisme de Madrid", ha dit el President

Besteiro complimenta els dos Presidents

Madrid, 22. — A primeres hores del matí, el President de la Generalitat, senyor Companys, ha rebut a un redactor de l'Agència «Febus» amb el qual ha conversat uns moments.

Fidel a la seva consigna, el senyor Companys no ha fet manifestacions polítiques i amablement ha dit al nostre company que la seva

visita a Madrid no obela més que el desig de conèixer de prop la lluita heroica que el poble de Madrid sosté contra exercits invasors.

Vull veure — ha afegit — com està la capital de la República, tan castigada per la guerra, i conèixer per mi mateix l'heroisme de Madrid.

A altres preguntes del nostre company, el senyor Companys ha contestat:

—L'objecte quasi exclusiu del viatge és, per altra banda, pronunciar uns paraules per la ràdio de salutació al poble de Madrid. I no tinc cap altre pla, puix que tot depèn del President Negre.

Entre les personalitats que han acudit a complimentar el President de la Generalitat, figura el senyor Besteiro. Amb ell ha parlat uns moments un redactor de l'Agència «Febus».

Ha dit el senyor Besteiro que havia complimentat el Cap del Govern i el President de la Generalitat.

—Heu parlat d'alguns assumptes notícies? — li ha preguntat un periodista.

—En absolut. La meua visita ha estat únicament de compliment — contestà el senyor Besteiro.

—Parlaieu d'alguns problemes relacionats amb Madrid?

—No. D'aquests assumptes ja en parlarem més detingudament — acabà dient l'ex-president de les Cortes.

Irritació a Alemanya verquè la premsa austriaca no ha secundat l'ofensiva contra Txecoslovàquia

Viena, 22. — Schuschnigg ha sortit aquest matí cap a Hongria, on s'entrevistarà amb el President del Consell, Arany. La finalitat oficial d'aquest viatge és la visita a l'eugada nacional de Balsano i Kissor. No s'oculta, naturalment, que aquesta visita donarà ocasió a converses polítiques, però el caràcter manifestament improvisat del viatge fa pensar que la tensió de relacions de premsa entre Alemanya i Àustria ocuparà un lloc en les dites converses.

La crisi de les relacions de premsa austro-alemanya no s'ha liquidat.

Mesura encertada

No es podran celebrar més mitjings

València, 22. — El ministre de la Governació ha suspès la celebració de tota mena de mitjings.

UNA EXPLICACIO DE «POLITICA»

Madrid, 22. — «Política» publica la següent nota: «Per causes alienes a la nostra voluntat, ens veiem impossibilitats de donar als lectors de «Política» i als afiliats d'Esquerra Republicana l'explicació de per què no en els actes organitzats pel Comitè d'Enllaç dels partits socialista i comunista per al proper diumenge no hi figuren oradors del nostre partit.»

Aquest mati ha estat enterrat Jesús Serra Peñal e

Aquest mati ha tingut lloc a la nostra ciutat l'enterrament del nostre amic i actiu militant d'Esquerra Republicana de Catalunya, Jesús Serra Peñal, fill del vicepresident del Parlament Català, doctor Serra Hunter.

A l'acte hi assistiren, a més de les autoritats, una gran quantitat d'amics i correligionaris del finat, la qual cosa ha posat de relleu el gran afecte i simpatia amb què Jesús Serra comptava als seus barcelonins.

La fúnebre comitiva ha partit del domicili del finat del carrer de Balmes. Estava presidida pel pare i pel germà del traspassat, pel president del Parlament Català senyor Casanoves, pel president de l'Audiència, senyor Andreu; alcalde de Barcelona Hilari Salvador i pel senyor Frontera, sots-secretari de Cultura, en representació del conseller Carles Pi i Sunyer.

Entre altres diverses personalitats han assistit a l'acte de l'enterrament els senyors Martí Feced, J. Escofet, August Pi i Sunyer, Pous i Pagès, Emili Mira, Antoni Trias, Antoni Xirau, Deuolfeu, J. Saurer, Ariemí Alguaduer, Manuel Comanys, en representació de la Humanitat i d'«Última Hora»; Pere

ELS TRIBUNALS POPULARS ACTUEN

Al Tribunal Popular número 1, s'ha vist aquest mati la causa contra Wino Fazzino, acusat d'insults a la autoritat.

El veredicté ha estat d'inculpabilitat.

Després de les declaracions dels testimonis, el fiscal del Tribunal d'Urgència número 1, ha retirat l'acusació que sostenia contra el guardià de seguretat Francesc Alvarez Guillot, el qual se l'acusava d'haver pronunciat unes paraules injurioses.

Han comparegut davant el Tribunal Popular número 2, Dolores Alcega Manzaneres i Leonor Hernández Navarra, les quals foren sorpreses en intentar vendre uns peces de bijuteria per joies legítimes.

El jurat les ha condemnat i la sala a petició del fiscal els ha fet pagar una multa de 250 pessetes.

Entre altres diverses personalitats han assistit a l'acte de l'enterrament els senyors Martí Feced, J. Escofet, August Pi i Sunyer, Pous i Pagès, Emili Mira, Antoni Trias, Antoni Xirau, Deuolfeu, J. Saurer, Ariemí Alguaduer, Manuel Comanys, en representació de la Humanitat i d'«Última Hora»; Pere

Coromines, Manuel Galés, Puig Elices, Girs, Xavier Casals, Fontbernat, Bertran, Pla, Junyent, Mari Cabot, Carlos Ribes, Diaz Pla i Taurer.

Miravittles, Vilà, Lalret, Batetini, Orriols, Duran d'Ocón, Oliva, Guinart, Aragó, Soler i Pla, Mas, Borràs, Puigdomènech, Dalmau Costa, etc.

A dos quarts d'una s'acomodià el dol davant l'edifici de la Universitat Autònoma.

Reiterem el nostre il·lustre amic, doctor Serra Hunter, la nostra condoleïda per la irreparable desgràcia que l'afligeix.

Coromines, Manuel Galés, Puig Elices, Girs, Xavier Casals, Fontbernat, Bertran, Pla, Junyent, Mari Cabot, Carlos Ribes, Diaz Pla i Taurer.

Miravittles, Vilà, Lalret, Batetini, Orriols, Duran d'Ocón, Oliva, Guinart, Aragó, Soler i Pla, Mas, Borràs, Puigdomènech, Dalmau Costa, etc.

A dos quarts d'una s'acomodià el dol davant l'edifici de la Universitat Autònoma.

Reiterem el nostre il·lustre amic, doctor Serra Hunter, la nostra condoleïda per la irreparable desgràcia que l'afligeix.

Coromines, Manuel Galés, Puig Elices, Girs, Xavier Casals, Fontbernat, Bertran, Pla, Junyent, Mari Cabot, Carlos Ribes, Diaz Pla i Taurer.

Miravittles, Vilà, Lalret, Batetini, Orriols, Duran d'Ocón, Oliva, Guinart, Aragó, Soler i Pla, Mas, Borràs, Puigdomènech, Dalmau Costa, etc.

A dos quarts d'una s'acomodià el dol davant l'edifici de la Universitat Autònoma.

"Hores històriques", escriu "El Liberal"

Madrid, 22. — «El Liberal» escriu amb destacats títols: «Hores històriques».

El President del Consell es dirigirà avui per ràdio a l'Espanya republicana. El cap del Govern de Catalunya vindrà a l'heroic poble de Madrid, i mentre tant a Londres s'està discutint la retirada de voluntaris dels nostres fronts de combat. Estem jugant el paper principal en la futura ordenació política-social d'Espanya, perquè de l'èxit de les nostres armes dependrà l'esdevinidor de les democràcies.

EL CRIM D'ASTURIES

Madrid, 22. — EL SOCIALISTA diu:

«Los combatientes de Asturias se han hecho a la idea de perder la vida en defensa de la vida ajena. Es su mérito y en ello consiste su grandeza. El Comité de Londres, en cambio, delibera y nosotros a veces discutimos sobre cosas que parecen trascendentales y no lo son.»

El SOL exclama:

«¡Pueblo español! ¡Ejército español! ¡Ejército poderoso de la República! El crimen de Asturias nos aprieta el dogal, pero seremos todavía más fuertes si nos unimos contra la invasión extranjera para la venganza.»

Coromines, Manuel Galés, Puig Elices, Girs, Xavier Casals, Fontbernat, Bertran, Pla, Junyent, Mari Cabot, Carlos Ribes, Diaz Pla i Taurer.

Miravittles, Vilà, Lalret, Batetini, Orriols, Duran d'Ocón, Oliva, Guinart, Aragó, Soler i Pla, Mas, Borràs, Puigdomènech, Dalmau Costa, etc.

A dos quarts d'una s'acomodià el dol davant l'edifici de la Universitat Autònoma.

Reiterem el nostre il·lustre amic, doctor Serra Hunter, la nostra condoleïda per la irreparable desgràcia que l'afligeix.

Coromines, Manuel Galés, Puig Elices, Girs, Xavier Casals, Fontbernat, Bertran, Pla, Junyent, Mari Cabot, Carlos Ribes, Diaz Pla i Taurer.

Miravittles, Vilà, Lalret, Batetini, Orriols, Duran d'Ocón, Oliva, Guinart, Aragó, Soler i Pla, Mas, Borràs, Puigdomènech, Dalmau Costa, etc.

A dos quarts d'una s'acomodià el dol davant l'edifici de la Universitat Autònoma.

Reiterem el nostre il·lustre amic, doctor Serra Hunter, la nostra condoleïda per la irreparable desgràcia que l'afligeix.

Coromines, Manuel Galés, Puig Elices, Girs, Xavier Casals, Fontbernat, Bertran, Pla, Junyent, Mari Cabot, Carlos Ribes, Diaz Pla i Taurer.

Miravittles, Vilà, Lalret, Batetini, Orriols, Duran d'Ocón, Oliva, Guinart, Aragó, Soler i Pla, Mas, Borràs, Puigdomènech, Dalmau Costa, etc.

A dos quarts d'una s'acomodià el dol davant l'edifici de la Universitat Autònoma.

«Companys oferirà els braços de Catalunya per a la convivència i els punys tancats per a l'acció»

Comentari de "EL MERCANTIL VALENCIANO"

València, 21. — «El Mercantil Valenciano publica el següent article de fons: «Un viatge històric. Catalunya visita a Espanya».

«El Presidente de la Generalitat, señor Companys, ha aceptado la invitación del Jefe del Gobierno, señor Negrín, y ha venido a Valencia a conversar sobre los problemas que afectan a la República y a la región autónoma. Es lógico pensar que, entre otras cosas, se hable del traslado de los Ministerios a Barcelona y del pleito político planteado por el señor Companys al renunciar a una prórroga de su mandato. En torno a ambos asuntos, la especulación pública ha arrojado toda suerte de conjeturas. No creemos equivocarnos al afirmar que aun que existe una relación aparente entre el acto personal del señor Companys y los propósitos del Gobierno, quedan frías y traslucidas las interpretaciones pesimistas. En el ánimo de los hombres que dirigen los destinos de la República, y Companys es uno de los más calificados, pesa demasiado la consideración suprema de ganar la guerra para que el deber cada día y estímulo menor, respetado. Y el deber ha influido escrupulosamente en Luis Companys al declararse este desinteresado por su reelección, el deber le aconsejará volver de su acuerdo a ruego de sus paisanos y en servicio de la República».

El Honorable Presidente de la Generalitat cuenta con el respeto y la simpatía de todos los que amamos a Cataluña, cuya genuina representación ostenta. Hemos podido advertir que entre el señor Companys y el señor Negrín se ha establecido un contacto cordialísimo, excelente síntoma para las conversaciones que se han de celebrar en días sucesivos. El Gobierno aprovechará la presencia del señor Companys para despejar los recelos de los timoratos y las especias sinuosas. Lo que se ha de estudiar en Valencia no es un tema político ni entraña molestias para la Autonomía y la personalidad catalana, sino un problema general, de índole estratégica y económica, cuya resolución exige que Cataluña asientee su solidaridad. Tal gestión no puede encontrar mejor delegado que Luis Companys, el hombre que en las horas de prueba más duras de la República compartió con los

otros directores de la revolución los sufrimientos y los honores de edificar en España un régimen nuevo. Por fortuna, su sensibilidad catalana dispone de antecedentes afectivos para aplicarlos a los problemas que haya de analizarse un criterio final. Hay que aducir una serie de hechos a una serie de eventualidades. El Gobierno de la República invita al de Cataluña a que coteje en comunidad los términos del gran problema de la guerra. Esto es todo. ¿Quién puede esperar resistencia ni resquemores referidos a una necesidad imperiosa que está sobre los motivos personales como la realidad sobre la elección?

Juráramos que las negociaciones entre los señores Negrín y Companys aparecerán ennoblecidas de tolerancia y de inteligencia. Sin perjuicio de las situaciones jurídicas y constitucionales, el Sr. Companys ofrecerá los brazos de Cataluña para la convivencia y los punos cerrados a la acción. Por su parte el Sr. Negrín corresponderá con la asistencia del Estado cuya posibilidad aún puede beneficiar a la región autónoma. Nos hallamos en presencia de un «acto de caballeros», que en el lenguaje de la diplomacia popular puede llamarse arreglo de camaradas. Ambos presidentes saben el valor que las soluciones cordiales tienen en el ambiente extranjero. Los menores sucesos de España adquieren categoría simbólica al divulgarse más allá de las fronteras. Y, justamente por esto, los señores Negrín y Companys, han proyectado ir a Madrid juntos, para hablarle desde allí al mundo a fin de que simbólicamente quede expresada la hermandad de las regiones españolas y la unidad de sacrificio y de heroísmo.

Tenemos la esperanza fundada de que las entrevistas de Valencia inaugurarán un período de profunda y enérgica colaboración entre Cataluña y el resto del territorio legal. «El Mercantil Valenciano» enuncia sus votos en este sentido, seguro de no equivocarse al darle la bienvenida más respetuosa al Honorable Presidente de la Generalidad Catalana, al par que un saludo cordial a Luis Companys, con cuya colaboración se honrarán en otros tiempos nuestras columnas, que aún esperan rescatar cuando la victoria se logre los testimonios de un espíritu preclaro».

EL PINTOR FERNAND LÉGER O L'ALEGRIA DE L'OFICI

Per un art autènticament popular...

Una nit del mes de juny d'enguany, els Sindicats parisiens celebraren una gran festa al Velòdrom d'Hivern, per tal de commemorar l'obtenció de la setmana de quaranta hores.

El primer número del programa fou una desfilada per la pista, dels diversos sindicats: grups d'obrers amb la «tènue» de l'ofici i cada corporació presidida per una alegoria pintada, de gran volum. Cada tela d'aquestes era un encert, car el seu autor havia sabut allargar la simplicitat de les ensenyas medievals amb l'audàcia de la tècnica moderna.

Les pintures aquelles eren obra del famós Fernand Léger, que fa anys que ve associant el seu art i enginy a totes les festes proletàries franceses i que, en aquests darrers temps, ha contribuït a diverses de les manifestacions artístiques i de solidaritat amb l'Espanya republicana que s'han celebrat a París.

Léger fou un dels «pionners» del cubisme. Però així com, per aquell any del 1910, Picasso i Braque es sentien decantats vers l'abstracte, Léger demostrà ja un gran gust pel real. La màquina era la seva obsessió. Les seves pintures es distingiren aviat per l'excel·lent acabat tècnic. Hom digué d'ell que, a l'espirit dels pintors de mestres, hi unia la perfecció dels pintors de les carroceries d'automòbil. El poeta Apollinaire, davant de la pintura de Léger, va observar que «la Jola s'endevina tant en el propòsit com en l'execució».

Fernand Léger, o el gust de l'ordre i de l'equilibri, o el seu orgull, se sentia obrer de la pintura i reivindicava la glòria obrera. Un dia, davant l'aparador d'un camiser, va exclamar: «Que tot aquest món d'enginyers, d'obrers, de comerciants, d'arranjadors d'aparadors, prenguin consciència de la bellesa que fabri-

Aquests dies, Fernand Léger ha muntat al Velòdrom d'Hivern, de París, un gran espectacle popular titulat: «Naixement d'una ciutat». El dibuix, de Franz Masereel, representa un dels febreros assaigs de l'obra, en la qual hi evoluciona una veritable multitud.

quen i en la qual viuen... Caldria que els fabricants no abandonessin mai llur terreny, per a adreçar-se a artistes professionals, car tot el mal ve d'aquí. Aquesta bona gent creu, erradament, que al seu damunt hi ha una categoria de semi-déus que fan coses admirables, molt més que les seves».

Fernand Léger, per la intel·ligència i pel cor, està sempre amb el poble. Escoltem les seves paraules recents:

«Els pintors independents han conquerit ja l'«èlite». Això ja està bé, però és massa fàcil. El que cal, ara, és conquerir el poble, les aspiracions del qual es precisen cada vegada més i més, i donar-li matèria a una evolució digna d'ell. La tasca és àrdua i posa als artistes una sèrie de problemes nous, però que són els mateixos que hom exposava a les altres èpoques de l'art, fins al segle XV, abans que l'art no es convertís només en la delectació de les minorïes. És aquest un deure apassionant, que cal que sigui absolutament intentat».

«Quins són els moviments actuals—hom li ha preguntat—que us semblen conduir a aquest nou estat?»

«Dues formes d'art que es completen i que es troben camí de rejuveniment: l'art mural i els grans espectacles populars. L'art mural —i a l'Exposició de París hom se n'adona— està a punt de reprendre el seu lloc a la ciutat, pel més gran bé de la pintura que s'abandonava massa als exercicis de cavallet. Però, encara pocs pintors han comprès les lleis del mur. Nosaltres, els antics cubistes, estem preparats a aplicar-les des de fa més de vint anys, car les nostres concepcions i la nostra tècnica especial ens hi disposaven naturalment».

Léger afirma que vol inspirar-se en la tradició dels antics fresquistes, però amb els d'abans de Miguel Àngel: l'antiga Egipte, els imatgers de Charruc, Giotto, que no quelen en el parany d'un pretès realisme».

L'altra gran preocupació de Fernand Léger és, com hem dit, l'espectacle popular. El teatre l'ha temptat sovint. Temps enrera va realitzar uns decorats per Ballets suecs, i recentment ha fet, per a l'Òpera, els del ballet «David triomfant». També és autor de diverses maquetes per al cinema. L'espectacle, doncs, és una de les seves debilitats.

«Per a mi —ha dit— tot teatre esdevé popular més enllà de tres mil places. A partir d'aquesta xifra és evident que els espectadors surten del poble i que aquest sol fet determina un cert estat d'espirit. Aleshores, tot és qüestió de dimensions. Fa dos mesos, vaig assistir a la Gala de la Dansa, al Gran-Palais. I bé: ni Serge Lifar,

ni la Teresina (no obstant tractar-se de dos grans artistes) no s'aguantaven a una certa distància i llur demostració ha agradat molt menys que la de les «gírlis», la qual despertà l'entusiasme perquè era dinàmica: a l'«escala», simplement».

Léger no és solament un teòric. Sempre que pot, posa en pràctica les seves teories. Ara mateix, al Velòdrom d'Hivern, ha muntat un gran espectacle, el llibre del qual és obra de Jean-Richard Bloch, i es titula «Naixement

d'una Ciutat». Davant dels ulls dels espectadors, neix i creix una ciutat. Sembla un miracle, i és un miracle degut a l'art. Les cases, les multituds, els mitjans de transport més ràpids, tot hi és evocat. Un espectacle dinàmic, moderníssim, bastit a l'entorn d'una idea poètica i humanitària.

Com diu Fernand Léger, un espectacle «a l'escala» del vastíssim Velòdrom d'Hivern. Un espectacle autènticament popular i autènticament artístic.

M. S.

«La unió davant l'enemic comú s'afirma i millora»

Joan Marín: lo s'acomia de Catalunya

Joan Marín, l'escriptor cubà que vingué al nostre país fa uns mesos presidint la delegació del seu país, que havia de prendre part al Congrés d'Intellectuals Antifeixistes, ha marxat avui cap al seu país.

En acomiadar-se ens ha dit:

«En deixar Catalunya, terra per a mi especialment estimada, per ésser la terra del meu pare, me'n vaig amb l'optimisme i l'alegria que la lluita heròica que té entaulada contra el feixisme i per la llibertat del món, oblidrà en breu termini el natural triomf».

En els seus tres mesos de permanència a Espanya i a Catalunya ha pogut advertir que la unió davant de l'enemic comú s'afirma i millora. Els pobles hispànics d'Amèrica saben fins on el sed esdevindrà depen d'aquesta illa de sentit universal. Tractaran d'ajudar-la amb la seva simpatia i amb els seus recursos materials. En treballar per aquest triomf treballen pel demà de tots els homes».

Segon aniversari d'una «glòria nacionalista»

S'acompleix en aquest mes d'octubre, el segon aniversari d'un dels més gloriosos antecedents del nacionalisme: l'«Estraperlo».

L'octubre del 35 examinaven les Corts, aquest edifici aferrat, en el qual havien intervingut, com se sap, el cap de la «pan-dilla» d'aventurers Lerroux, i els seus amics, entre ells Strauss (qui començaven les relacions «nacionalistes» dels «nacionalistes»). També hi va intervenir, en justícia a la veritat, un general: s'anomenava, segons pròpia declaració: Francesc Franco Bismarck.

Aquest individu intentà les primeres exhibicions de l'enginyeria i produíu jo a Formator, a les Illes Balears, d'on era cap militar. I sembla que en aquella ocasió es va entendre amb Strauss amb la mateixa facilitat que ara ho ha fet amb Joan March, pare de tots els estraperlistes del món. I amb Hitler i Mussolini, actuals representants de l'Espanya envaïda, amb permís de Londres que no volen saber-ho i posen sordina —legítima dilatació jurídica— a l'«Estraperlo» del fet terrible que això representa per al nostre poble i per als interessos de la democràcia del món.

En tan històrica data, es just adreçar-nos als nostres soldats i dir-los:

—També lluitem contra tot «estraperlisme» en gran escala».

L'ajut a Madrid

La Delegació a Barcelona del «Casal de Catalunya», de Madrid, es complia a fer saber que les darreres expedicions de queviures tramessos pel servei de trameses de queviures normalment a la capital de la República.

L'esmentada Delegació del «Casal de Catalunya», de Madrid (plaça de la Universitat, número 2, tel·l. 30558), novament ofereix el seu servei de trameses de queviures per a l'heroica població civil madrilenya i per als brava defensors del Front del Centre, trameses que es realitzen amb la màxima regularitat i escrupolositat, sota el patrocini del Comitè de Propaganda de la Generalitat de Catalunya, i amb la col·laboració dels Minyons de Muntanya-Bol-Scouts de Catalunya.

Els braus defensors de Ma

Maó, 22.—Les notícies internes referents a Menorca han vetllat a tota l'illa enorme curiositat. L'opinió mostra un elevat entusiasme antifeixista i una gran moral.

El redactor del «Daily Express», recentment ha visitat Menorca i expressat el seu astorament davant l'absoluta normalitat de la vida a l'illa i ha comprovat l'elevada moral dels habitants.

Els concerts simfònics populars de la Banda Municipal

El diumenge vinent, a un quart de dotze del matí, tindrà lloc al Palau de Bellas Arts el 199 concert simfònic popular de la Banda Municipal, amb el següent programa:

Primera part: «Tercera Simfonia» (Heròica) en mi bemoll, d'Allegro con brio; 2. «Marcha fúnebre» (Adagio assai); 3. «Scherzo» (Allegro vivace); 4. «Final» (Allegro molto) de Beethoven.

Segona part: Suite de la comèdia lírica «Don Lucas del Cigarral»; 5. «Allegretto»; 6. «Tempo de minuet»; 7. «Scherzando»; 8. «Preludi Vives»; 9. «Bolerito», Ravel.

Entrada lliure. Els que desien a una peseta, a profit dels Hospitalis de Barcelona.

SUBVERSIO A SARAGOSSA!

Els tacciosos han atusellat el general Ponte

Casp, 22.—Per uns evadits arribats ahir a aquesta població sabem que la nit del 26 al 27 del mes passat es produí a Saragossa un moviment subversiu entre elements feixistes, i que es registraren durant tota la nit tiroteigs de fusell i pistola.

Com a suposat complicat en aquests fets, fou detingut el general Miguel Ponte i Manso de Zúñiga, a més d'un comandant i diversos oficials, els quals foren considerats desafectes al comandament d'Aragó.

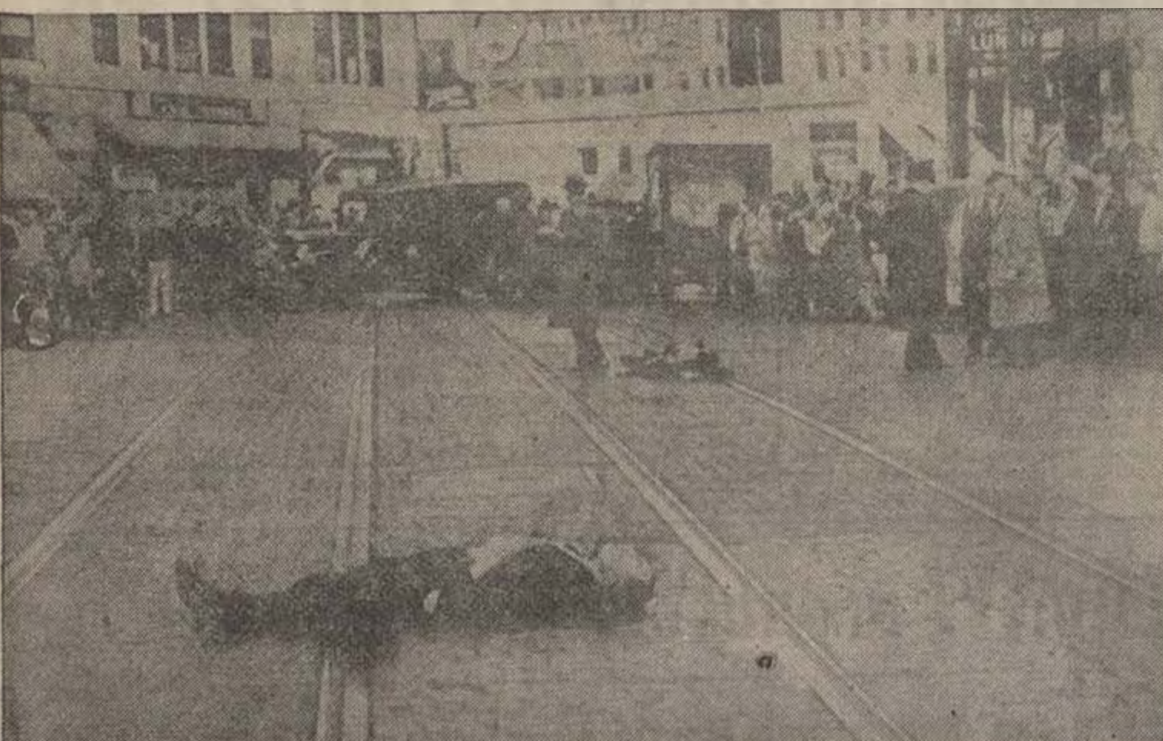
D'això només se n'ha parlat d'una manera oficiosa, ja que ha circulat insistentment el rumor—i les autoritats faccioses no ho han demen-tat—que el dit general fou afusellat

tres dies després d'haver estat detingut.

També han manifestat aquests evadits que en territori rebel és més estreta la vigilància contra les emissions de ràdio, i s'ha muntat un servei especial per a la captació d'emissions d'emissors a n personal i material alemanys.

També han dit que s'han concentrat a Saragossa forces mores arribades de l'Àfrica fa pocs dies, les quals són destinades als diversos sectors del front d'Aragó, per tal de substituir les tropes espanyoles, ja que aquestes no inspiren confiança als caps facciosos. També hi han arribat «esgotes» negres amb «omandaments» completos italians.

MORT PELS «G-MEN»

Roosevelt, en derogar la llei seca i sanejar la policia del país, va donar un gran pas per la desaparició total dels «gangsters», dels «reclutats» i dels «kidnappers». Però la desaparició encara no ha estat total; encara Nord-Amèrica té, de tant en tant, el seu «Enemic Públic número 1».

Després de la mort de Dillinger i de Dutch Schultz, als quals la policia va castigar de metralla, li ha tocat el torn a Al Brady. Aquest era, avui, el qui ostentava el títol tan envellat, en segons quins medis, de rei dels «gangsters».

Fels alguns setmanes que la policia li seguia els passos sense poder trobar-lo, i en canvi, Al Brady, per allà on passava anava deixant rastre de tragèdia. Per fi, els primers dies d'octubre, varen trobar Brady al poblat de Bangor. La policia aprofità el moment en què el rei dels «gangsters» sortia d'un magatzem, acompanyat d'un còmplice, per a donar-li la matèixa mort que als seus antecessors. Brady i el seu company foren materialment crivellats a trets.

Al primer pla de la fotografia apareix Brady estirat al mig del carrer; més al fons, el seu amic... El públic, situat a distància, en el lloc que acaba d'ésser camp de batalla.—(A.)